

Opakowania i odpady opakowaniowe.

Dz.U.U.E.L.1994.365.10 z dnia 1994.12.31

Status: Akt obowiązujący

Wersja od: 4 lipca 2018 r.

Wejście w życie:

31 grudnia 1994 r.,

1 maja 2004 r. - dla Polski

Numer CELEX:

31994L0062

DYREKTYWA 94/62/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 20 grudnia 1994 r.

w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych

(Dz. U. UE. L. z 1994 r. Nr 365, str. 10; zm.: Dz. U. UE. L. z 2003 r. Nr 284, str. 1, z 2004 r. Nr 47, str. 26, z 2005 r. Nr 70, str. 17, z 2009 r. Nr 87, str. 109, z 2013 r. Nr 37, str. 10, z 2015 r. Nr 115, str. 11 oraz z 2018 r. Nr 150, str. 141.)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 100a, uwzględniając wniosek Komisji ¹, uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ², stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 189b Traktatu ³,

a także mając na uwadze, co następuje:

należy zharmonizować różniące się od siebie krajowe środki dotyczące gospodarowania opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w celu, z jednej strony, zapobiegania ich wpływowi na środowisko lub zmniejszania tego wpływu, zapewniając w ten sposób wysoki poziom ochrony środowiska, a z drugiej strony w celu zapewnienia funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz uniknięcia przeszkód w handlu i zakłócenia oraz ograniczenia konkurencji we Wspólnocie;

najlepszym sposobem zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych jest ogólne zmniejszenie ilości opakowań;

istotne jest, w odniesieniu do celów niniejszej dyrektywy, przestrzeganie ogólnej zasady, według której środki podejmowane na rzecz ochrony środowiska w jednym Państwie Członkowskim nie powinny negatywnie wpływać na możliwość osiągnięcia celów dyrektywy przez inne Państwa Członkowskie;

zmniejszenie ilości odpadów jest istotne dla trwałego wzrostu, do którego wyraźnie wzywa Traktat o Unii Europejskiej;

niniejsza dyrektywa powinna obejmować wszystkie rodzaje opakowań wprowadzanych do obrotu oraz wszystkie odpady opakowaniowe; dlatego dyrektywa Rady 85/339/EWG z dnia

27 czerwca 1985 r. w sprawie pojemników na płyny przeznaczone do spożycia przez ludzi ⁴ powinna zostać uchylona;

opakowania pełnią istotną społeczną i gospodarczą funkcję i dlatego środki przewidziane w niniejszej dyrektywie powinny stosować się bez uszczerbku dla innych wymogów legislacyjnych wpływających na jakość i transport opakowań lub wyrobów opakowanych; zgodnie ze strategią Wspólnoty dotyczącą gospodarowania odpadami, wymienioną w rezolucji Rady z dnia 7 maja 1990 r. w sprawie polityki dotyczącej odpadów ⁵ oraz w dyrektywie Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów ⁶, gospodarowanie opakowaniami i odpadami opakowaniowymi powinno obejmować w pierwszym rzędzie zapobieganie powstawaniu odpadów opakowaniowych, oraz w ramach dodatkowych zasad podstawowych, wielokrotne użycie opakowań, recykling oraz inne formy odzysku odpadów opakowaniowych, a co za tym idzie zmniejszenie ilości ostatecznie unieszkodliwianych odpadów;

do chwili osiągnięcia odpowiedniego poziomu postępu naukowo-technicznego w dziedzinie odzysku odpadów, wielokrotny użytek i recykling należy traktować jako bardziej pożądane pod względem wpływu na środowisko; wymaga to ustanowienia w Państwach Członkowskich systemów gwarantujących zwrot zużytych opakowań i/lub odpadów opakowaniowych; należy jak najszybciej przeprowadzić oceny cyklu życia pozwalające na ustanowienie jasnej hierarchii między opakowaniami przeznaczonymi do wielokrotnego użytku, do recyklingu i do odzysku;

zapobieganie powstawaniu odpadów opakowaniowych jest dokonywane za pomocą właściwych środków, w tym inicjatyw podejmowanych w Państwach Członkowskich zgodnie z celami niniejszej dyrektywy;

Państwa Członkowskie mogą wspierać, zgodnie z Traktatem, wykorzystanie systemów wielokrotnego użytku opakowań, które mogą być wielokrotnie używane w sposób przyjazny dla środowiska, w celu wykorzystania przyczyniania się tego typu systemów do ochrony środowiska;

z punktu widzenia środowiska recykling należy uznać za ważny element odzysku, mając szczególnie na względzie zmniejszenie zużycia energii i surowców, a także ilości ostatecznie unieszkodliwianych odpadów;

odzysk energii jest jednym ze skutecznych sposobów odzysku odpadów opakowaniowych; określone przez Państwa Członkowskie wielkości docelowe dla odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych powinny zawierać się w określonych przedziałach uwzględniających zróżnicowane warunki w Państwach Członkowskich i zapobiegających powstawaniu przeszkód w handlu oraz zakłóceń konkurencji;

w celu osiągnięcia wyników w perspektywie średnioterminowej oraz wskazania podmiotom gospodarczym, konsumentom i władzom publicznym niezbędnej perspektywy długoterminowej, należy określić termin osiągnięcia wyżej wymienionych wielkości docelowych w perspektywie średnioterminowej, a także bardziej odległy termin dla wielkości docelowych, określonych na późniejszym etapie, w celu znacznego zwiększenia tych wielkości;

Parlament Europejski i Rada powinny zbadać, na podstawie sprawozdań Komisji, doświadczenia praktyczne, jakie zdobyły Państwa Członkowskie w działaniach na rzecz

osiągnięcia wyżej wymienionych wielkości docelowych, a także wyniki badań naukowych i techniki oceny, na przykład ekobilanse;

Państwa Członkowskie, które wprowadziły lub zamierzają wprowadzić programy wykraczające poza te przedziały docelowe, powinny mieć możliwość ich realizacji w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska, pod warunkiem że takie środki nie doprowadzą do zaburzeń na rynku wewnętrznym i pozwolą innym Państwom Członkowskim na wykonanie niniejszej dyrektywy; Komisja powinna zatwierdzić takie środki po przeprowadzeniu właściwej oceny;

z drugiej strony niektóre Państwa Członkowskie mogą pozwolić na przyjęcie niższych wielkości docelowych ze względu na szczególne okoliczności występujące w tych Państwach Członkowskich, pod warunkiem że osiągną docelowe wielkości minimalne w dziedzinie odzysku w normalnym terminie, a następnie osiągną wielkości standardowe w terminie późniejszym;

gospodarowanie opakowaniami i odpadami opakowaniowymi wymaga wprowadzenia przez Państwa Członkowskie systemów zwrotu, zbiórki i odzysku; systemy te powinny być otwarte dla udziału wszystkich zainteresowanych stron oraz skonstruowane w sposób nie pozwalający na dyskryminację wyrobów przywożonych, tworzenie przeszkód w handlu i zakłóceń konkurencji, a także gwarantujące zwrot możliwie największej ilości opakowań i odpadów opakowaniowych, zgodnie z Traktatem;

kwestia wspólnotowego oznakowania opakowań wymaga dalszych badań, ale Wspólnota powinna ją rozstrzygnąć w najbliższej przyszłości;

w celu zmniejszenia wpływu opakowań i odpadów opakowaniowych na środowisko oraz w celu uniknięcia przeszkód w handlu i zakłóceń konkurencji, konieczne jest też określenie zasadniczych wymogów dotyczących składu opakowań oraz właściwości decydujących o możliwości ich wielokrotnego użytku lub odzysku (w tym recyklingu);

obecność szkodliwych metali i innych substancji w opakowaniach powinna być ograniczona ze względu na ich wpływ na środowisko (szczególnie w świetle prawdopodobieństwa ich występowania w emisjach i popiele powstających w procesie spalania opakowań, a także w odciekach, gdy opakowania są składowane); jako pierwszy krok na drodze do zmniejszenia toksyczności odpadów opakowaniowych konieczne jest zapobieganie dodawaniu szkodliwych metali ciężkich do opakowań oraz zapewnienie, by substancje te nie przedostawały się do środowiska, z uwzględnieniem odpowiednich zwolnień ustalonych przez Komisję w szczególnych przypadkach zgodnie z procedurą komitetu;

jeżeli przewiduje się osiągnięcie wysokiego poziomu recyklingu oraz unikanie problemów dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa tych, którzy dokonują zbierania i przetwarzania odpadów opakowaniowych, konieczne jest sortowanie odpadów u źródła ich powstawania; wymogi dotyczące produkcji opakowań nie powinny dotyczyć opakowań użytych dla danego wyrobu przed dniem wejścia w życie niniejszej dyrektywy; konieczny jest też okres przejściowy dla wprowadzenia opakowań do obrotu;

termin wprowadzenia przepisu dotyczącego wprowadzania do obrotu opakowań spełniających wszystkie zasadnicze wymogi powinien uwzględniać fakt opracowywania norm europejskich przez właściwe organy normalizacyjne; jednakże przepisy w sprawie środków służących do badania zgodności z normami krajowymi powinny być stosowane

niezwłocznie;

należy wspierać opracowanie norm europejskich dotyczących zasadniczych wymogów i innych związanych z nimi kwestii;

środki przewidziane w niniejszej dyrektywie zakładają rozwój możliwości odzysku i recyklingu oraz rynku zbytu przetworzonych materiałów opakowaniowych;

zastosowanie przetworzonych materiałów w produkcji opakowań nie powinno być sprzeczne z odpowiednimi przepisami dotyczącymi higieny, zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów;

w celu monitorowania realizacji celów określonych w niniejszej dyrektywie, konieczne jest gromadzenie danych dotyczących opakowań i odpadów opakowaniowych na poziomie całej Wspólnoty;

konieczne jest uzyskanie przez wszystkie strony zaangażowane w produkcję, użytkowanie, przywóz i dystrybucję opakowań oraz wyrobów opakowanych, większej świadomości na temat roli opakowań w powstawaniu odpadów oraz przejście odpowiedzialności za takie odpady zgodnie z zasadą "zanieczyszczający płaci"; opracowywanie i realizacja środków przewidzianych w niniejszej dyrektywie powinna się odbywać i wymaga ścisłej współpracy wszystkich partnerów, gdzie stosowne, w duchu współodpowiedzialności;

konsumenci odgrywają kluczową rolę w gospodarowaniu opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, dlatego muszą być odpowiednio informowani, aby mogli dostosować swoje zachowania i postawy;

umieszczenie specjalnego rozdziału na temat gospodarowania opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w planach gospodarowania odpadami, jakich wymaga dyrektywa 75/442/EWG, przyczyni się do skutecznego wykonania niniejszej dyrektywy;

dla ułatwienia osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy, może być właściwe wykorzystanie instrumentów ekonomicznych przez Wspólnotę i Państwa Członkowskie, zgodnie z przepisami Traktatu w taki sposób, aby uniknąć nowych form protekcjonizmu;

Państwa Członkowskie powinny, bez uszczerbku dla dyrektywy Rady 83/189/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych ⁷, notyfikować Komisji projekty środków, które zamierzają podjąć, zanim zostaną one podjęte, aby można było ustalić, czy są zgodne z dyrektywą;

Komisja zapewnia dostosowanie do postępu naukowo-technicznego systemu identyfikacji opakowań oraz formatów odnoszących się do systemu bazy danych, zgodnie z procedurą komitetu;

należy przewidzieć możliwość podjęcia szczególnych środków w celu pokonania trudności powstałych w trakcie wykonywania niniejszej dyrektywy, gdzie stosowne, zgodnie z tą samą procedurą komitetu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Cele

1. Niniejsza dyrektywa ma na celu zharmonizowanie krajowych środków dotyczących gospodarowania opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, z jednej strony w celu zapobiegania ich wpływowi na środowisko wszystkich Państw Członkowskich oraz państw

trzecich lub zmniejszenia takiego wpływu, zapewniając w ten sposób wysoki poziom ochrony środowiska, a z drugiej strony w celu zapewnienia funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz uniknięcia przeszkód w handlu i zakłócenia oraz ograniczenia konkurencji we Wspólnocie.

2. ⁸ W tym celu niniejsza dyrektywa ustanawia środki zmierzające w pierwszym rzędzie do zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych oraz, w ramach dodatkowych zasad podstawowych, do ponownego użycia opakowań, recyklingu oraz innych form odzysku odpadów opakowaniowych, a co za tym idzie, ograniczenia ostatecznego unieszkodliwiania takich odpadów, aby przyczynić się do przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym.

Artykuł 2

Zakres

1. Niniejsza dyrektywa stosuje się do wszystkich opakowań wprowadzanych do obrotu Wspólnoty i wszystkich odpadów opakowaniowych używanych lub powstających na poziomie przemysłowym, handlowym, w biurach, sklepach, placówkach usługowych, gospodarstwach domowych lub na jakimkolwiek innym poziomie, niezależnie od zastosowanego surowca.

2. Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla istniejących wymogów jakości dla opakowań, takich jak dotyczących warunków bezpieczeństwa, ochrony zdrowia oraz sanitarnych wyrobów pakowanych, a także istniejących wymogów transportowych oraz przepisów dyrektywy Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych ⁹.

Artykuł 3

Definicja

Do celów niniejszej dyrektywy:

1) ¹⁰ "opakowania" oznaczają wszystkie wyroby wykonane z jakichkolwiek materiałów, przeznaczone do przechowywania, ochrony, przewozu, dostarczania i prezentacji wszelkich towarów, od surowców do produktów przetworzonych, od producenta do użytkownika lub konsumenta. Wyroby "niezwrotne" przeznaczone do tych samych celów uważa się również za opakowania.

"Opakowania" obejmują wyłącznie:

- a) opakowania handlowe lub opakowania podstawowe tj. mające stanowić towar jednostkowy, sprzedawany użytkownikowi końcowemu lub konsumentowi w miejscu zakupu;
- b) opakowania zbiorcze lub opakowania drugorzędne tj. stanowiące w miejscu zakupu zestaw określonej liczby towarów jednostkowych, niezależnie od tego czy są one sprzedawane w takiej postaci użytkownikowi końcowemu czy konsumentowi, czy też służą zaopatrywaniu punktów sprzedaży; można je zdjąć ze sprzedawanego produktu bez naruszania jego cech;
- c) opakowania transportowe lub opakowania trzeciorzędne tj. mające ułatwić przenoszenie i transport pewnej liczby towarów jednostkowych lub opakowań zbiorczych, zapobiegając powstaniu uszkodzeń przy przenoszeniu i transporcie.

Opakowanie transportowe nie obejmuje kontenerów do transportu drogowego, kolejowego, wodnego i lotniczego;

Definicja "opakowania" dodatkowo opiera się na kryteriach określonych poniżej. Wyroby wymienione w załączniku I są ilustrującymi przykładami zastosowania tych kryteriów.

i) Wyrób uważa się za opakowanie jeżeli odpowiada wspomnianej powyżej definicji bez uszczerbku dla innych funkcji, które opakowanie może spełniać, chyba że wyrób stanowi integralną część produktu oraz jest niezbędny do zawarcia, utrzymania lub zachowania tego produktu przez jego cały cykl żywotności a wszystkie elementy przeznaczone są do wspólnego użycia, spożycia lub usunięcia.

ii) Wyroby wytworzone i przeznaczone do wypełnienia w punkcie sprzedaży oraz wyroby jednorazowego użytku sprzedane, wypełnione lub wytworzone lub przeznaczone do wypełnienia w punkcie sprzedaży uważane są za opakowanie w przypadku gdy spełniają funkcje opakowania.

iii) Części składowe opakowania oraz elementy pomocnicze złączone z opakowaniem uważa się za część opakowania z którymi są złączone. Elementy pomocnicze przyłączone bezpośrednio lub przymocowane do produktu, które spełniają funkcje opakowania uważa się za opakowanie, chyba że stanowią one integralną część tego produktu a wszelkie elementy przeznaczone są do wspólnego spożycia lub usunięcia.

1a) ¹¹ "plastik" oznacza polimer w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1907/2006 ¹², do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny strukturalny składnik toreb na zakupy;

1b) ¹³ "plastikowe torby na zakupy" oznaczają torby na zakupy, z uchwytemi lub bez, wykonane z plastiku, które są oferowane konsumentom w punktach sprzedaży towarów lub produktów;

1c) ¹⁴ "lekkie plastikowe torby na zakupy" oznaczają plastikowe torby na zakupy o grubości materiału poniżej 50 mikronów;

1d) ¹⁵ "bardzo lekkie plastikowe torby na zakupy" oznaczają plastikowe torby na zakupy o grubości materiału poniżej 15 mikronów, które są wymagane ze względów higienicznych lub oferowane jako podstawowe opakowanie żywności luzem, gdy pomaga to w zapobieganiu marnowaniu żywności;

1e) ¹⁶ "oksydegradowalne plastikowe torby na zakupy" oznaczają plastikowe torby na zakupy wykonane z tworzyw sztucznych zawierających dodatki, które katalizują rozpadanie się tworzywa sztucznego na mikrofragmenty;

2) ¹⁷ "odpady opakowaniowe" oznaczają wszelkie opakowania lub materiały opakowaniowe objęte definicją odpadów zawartą w art. 3 dyrektywy 2008/98/WE, z wyjątkiem pozostałości powstających w procesie produkcji;

2a) ¹⁸ "opakowanie wielokrotnego użytku" oznacza opakowanie przeznaczone, zaprojektowane i wprowadzone do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach jednego cyklu życia wielokrotną rotację poprzez powtórne napełnianie lub ponowne użycie do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone;

2b) ¹⁹ "opakowanie wielomateriałowe" oznacza opakowanie składające się z co najmniej

dwóch warstw różnych materiałów, które nie mogą być ręcznie oddzielone i tworzą jedną integralną całość, składającą się z pojemnika wewnętrznego i obudowy zewnętrznej, którą napełnia się, przechowuje, transportuje i opróżnia w takiej formie;

2c) ²⁰ stosuje się definicje "odpadów", "gospodarowania odpadami", "zbierania", "selektywnej zbiórki", "zapobiegania", "ponownego użycia", "przetwarzania", "odzysku", "recyklingu", "unieszkodliwiania" i "systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta", zawarte w art. 3 dyrektywy 2008/98/WE.

3) ²¹ (uchylony);

4) ²² (uchylony);

5) ²³ (uchylony);

6) ²⁴ (uchylony);

7) ²⁵ (uchylony);

8) ²⁶ (uchylony);

9) ²⁷ (uchylony);

10) ²⁸ (uchylony);

11) "podmioty gospodarcze" w odniesieniu do opakowań oznaczają dostawców materiałów opakowaniowych, producentów i przetwórców opakowań, podmioty zajmujące się napełnianiem, użytkowników, importerów, handlowców i dystrybutorów, władze i organizacje publiczne;

12) "umowa dobrowolna" oznacza formalną umowę zawartą między właściwymi władzami publicznymi Państwa Członkowskiego a zainteresowanym sektorem gospodarczym, która to umowa musi być otwarta dla wszystkich stron chcących spełniać jej warunki, w celu podjęcia środków zmierzających do realizacji celów niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4 ²⁹

Zapobieganie

1. ³⁰ Państwa członkowskie zapewniają, aby oprócz środków podejmowanych zgodnie z art. 9 zostały wdrożone inne środki zapobiegawcze w celu zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych i zminimalizowania wpływu opakowań na środowisko.

Takie inne środki zapobiegawcze mogą składać się z programów krajowych, zachęt w ramach systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta w celu zminimalizowania wpływu opakowań na środowisko lub podobnych działań podejmowanych, w stosownych przypadkach, w konsultacji z podmiotami gospodarczymi oraz organizacjami konsumentów i organizacjami zajmującymi się ochroną środowiska, mających na celu skupianie i wykorzystywanie licznych inicjatyw w zakresie zapobiegania podejmowanych w państwach członkowskich.

Państwa członkowskie wykorzystują instrumenty ekonomiczne i inne środki mające na celu stworzenie zachęt do stosowania hierarchii postępowania z odpadami, takie jak te wskazane w załączniku IVa do dyrektywy 2008/98/WE lub inne odpowiednie instrumenty i środki.

1a. ³¹ Państwa członkowskie przyjmują środki służące osiągnięciu trwałego zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy na swoim terytorium.

Środki te mogą obejmować stosowanie krajowych celów dotyczących zmniejszenia, utrzymywanie lub wprowadzanie instrumentów ekonomicznych i ograniczeń wprowadzania do obrotu w ramach odstępstwa od art. 18, pod warunkiem że ograniczenia te są proporcjonalne i niedyskryminujące.

Takie środki mogą się różnić w zależności od wpływu lekkich plastikowych toreb na zakupy na środowisko, gdy są odzyskiwane lub unieszkodliwiane, ich właściwości kompostowalnych, trwałości lub konkretnego zamierzonego wykorzystania. Środki przyjmowane przez państwa członkowskie obejmują jeden z poniższych środków lub oba środki:

- a) przyjęcie środków zapewniających, aby do dnia 31 grudnia 2019 r. roczny poziom zużycia nie przekraczał 90 lekkich plastikowych toreb na zakupy w przeliczeniu na osobę, a do dnia 31 grudnia 2025 r. - 40 takich toreb w przeliczeniu na osobę; lub określenie podobnych celów wyrażonych w wadze. Bardzo lekkie plastikowe torby na zakupy mogą być wyłączone z celów określających krajowe zużycie;
- b) przyjęcie instrumentów zapewniających, aby do dnia 31 grudnia 2018 r. lekkie plastikowe torby na zakupy nie były oferowane za darmo w punktach sprzedaży towarów lub produktów, chyba że wdrożone zostaną równie skuteczne instrumenty. Bardzo lekkie plastikowe torby na zakupy mogą być wyłączone z tych środków.

Od dnia 27 maja 2018 r. państwa członkowskie składają sprawozdania na temat rocznego zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy przy przekazywaniu Komisji danych dotyczących opakowań i odpadów opakowaniowych zgodnie z art. 12.

Do dnia 27 maja 2016 r. Komisja przyjmie akt wykonawczy określający metodę obliczania rocznego zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy w przeliczeniu na osobę i dostosowujący formaty sprawozdań przyjęte zgodnie z art. 12 ust. 3. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 21 ust. 2.

1b. ³² Bez uszczerbku dla art. 15 państwa członkowskie mogą przyjmować środki, takie jak instrumenty ekonomiczne i krajowe cele zmniejszenia zużycia w odniesieniu do wszelkich rodzajów plastikowych toreb na zakupy, niezależnie od grubości materiału.

1c. ³³ Komisja i państwa członkowskie, co najmniej w ciągu pierwszego roku następującego po dniu 27 listopada 2016 r., aktywnie wspierają publiczne kampanie informacyjne i kampanie zwiększające świadomość dotyczące negatywnych dla środowiska skutków nadmiernego zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy.

2. Komisja wspiera zapobieganie powstawaniu odpadów poprzez zachęcanie do opracowania odpowiednich norm europejskich, zgodnie z art. 10. Normy te mają na celu zminimalizowanie wpływu na środowisko naturalne opakowań zgodnie z art. 9 i 10.

3. ³⁴ (uchylony).

Artykuł 5 ³⁵

Ponowne użycie

1. Zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami określoną w art. 4 dyrektywy 2008/98/WE, państwa członkowskie podejmują środki zachęcające do zwiększenia udziału opakowań wielokrotnego użytku wprowadzanych do obrotu oraz systemów ponownego użycia opakowań w sposób przyjazny dla środowiska i zgodny z Traktatem, bez uszczerbku

dla higieny żywności lub bezpieczeństwa konsumentów. Takie środki mogą obejmować między innymi:

- a) stosowanie systemów zwrotu kaucji;
- b) określanie celów jakościowych lub ilościowych;
- c) stosowanie zachęt ekonomicznych;
- d) ustalanie minimalnej ilości opakowań wielokrotnego użytku, wprowadzanych do obrotu każdego roku w każdym strumieniu opakowań.

2. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o realizacji zmodyfikowanego poziomu celów, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. f)-i), w danym roku przy uwzględnieniu średniego udziału, w poprzednich trzech latach, opakowań handlowych wielokrotnego użytku wprowadzanych do obrotu po raz pierwszy i ponownie wykorzystywanych w ramach systemu ponownego użycia opakowań.

Zmodyfikowany poziom oblicza się przez odjęcie:

- a) od celów ustanowionych w art. 6 ust. 1 lit. f) i h) udziału opakowań handlowych wielokrotnego użytku, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, we wszystkich wprowadzanych do obrotu opakowaniach handlowych, oraz
- b) od celów ustanowionych w art. 6 ust. 1 lit. g) i i) udziału opakowań handlowych wielokrotnego użytku, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, składających się z odpowiedniego materiału opakowaniowego we wszystkich wprowadzanych do obrotu opakowaniach handlowych składających się z tego materiału.

Przy obliczaniu odpowiedniego zmodyfikowanego poziomu docelowego uwzględnia się nie więcej niż pięć punktów procentowych takiego udziału.

3. Przy obliczaniu celów ustanowionych w art. 6 ust. 1 lit. f), lit. g) ppkt (ii), lit. h) oraz lit. i) ppkt (ii) państwo członkowskie może uwzględnić ilości opakowań drewnianych naprawianych w celu ponownego użycia.

4. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, Komisja przyjmie do dnia 31 marca 2019 r. akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące obliczania, weryfikacji i sprawozdawczości danych oraz obliczania celów zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.

5. Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja przeanalizuje dane na temat opakowań wielokrotnego użytku dostarczone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 12 i załącznikiem III w celu rozważenia możliwości ustalenia celów ilościowych dotyczących ponownego użycia opakowań, w tym zasad obliczania, oraz wszelkich dalszych środków mających na celu promowanie ponownego użycia opakowań. W tym celu Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, któremu w stosownym przypadku towarzyszy wniosek ustawodawczy.

Artykuł 6³⁶

Odzysk i recykling

1. Aby zrealizować cele niniejszej dyrektywy, Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu osiągnięcia następujących wielkości docelowych na całym swoim terytorium:

- a) nie później niż do dnia 30 czerwca 2001 r., co najmniej 50 % i co najwyżej 65 %

wagowo odpadów opakowaniowych zostanie poddane odzyskowi lub spalaniu w zakładach spalania śmieci z odzyskiem energii;

b) nie później niż do dnia 31 grudnia 2008 r., co najmniej 60 % wagowo odpadów opakowaniowych zostanie poddane odzyskowi lub spalaniu w zakładach spalania śmieci z odzyskiem energii;

c) nie później niż do dnia 30 czerwca 2001 r., co najmniej 25 % i co najwyżej 45 % wagowo całości materiałów opakowaniowych zawartych w odpadach opakowaniowych zostanie poddane recyklingowi, z co najmniej 15 % wagowo każdego materiału opakowaniowego;

d) nie później niż do dnia 31 grudnia 2008 r., co najmniej 55 % i co najwyżej 80 % wagowo odpadów opakowaniowych zostanie poddane recyklingowi;

e) nie później niż do dnia 31 grudnia 2008 r. zostaną osiągnięte następujące minimalne wielkości docelowe recyklingu dla materiałów zawartych w odpadach opakowaniowych:

i) 60 % wagowo dla szkła;

ii) 60 % wagowo dla papieru i tektury;

iii) 50 % wagowo dla metali;

iv) 22,5 % wagowo dla tworzyw sztucznych, uwzględniając wyłącznie materiał który jest recyklowany z powrotem w tworzywo sztuczne;

v) 15 % wagowo dla drewna.

f) ³⁷ nie później niż do dnia 31 grudnia 2025 r. co najmniej 65 % wagowo wszystkich odpadów opakowaniowych zostanie poddane recyklingowi;

g) ³⁸ nie później niż do dnia 31 grudnia 2025 r. zostaną osiągnięte następujące minimalne wielkości docelowe recyklingu w odniesieniu do następujących określonych materiałów zawartych w odpadach opakowaniowych:

h) ³⁹ nie później niż do dnia 31 grudnia 2030 r. co najmniej 70 % wagowo wszystkich odpadów opakowaniowych zostanie poddane recyklingowi;

i) ⁴⁰ nie później niż do dnia 31 grudnia 2030 r. zostaną osiągnięte następujące minimalne wartości docelowe recyklingu w odniesieniu do następujących określonych materiałów zawartych w odpadach opakowaniowych:

(i) 55 % wagowo dla tworzyw sztucznych;

(ii) 30 % wagowo dla drewna;

(iii) 80 % wagowo dla metali żelaznych;

(iv) 60 % wagowo dla aluminium;

(v) 75 % wagowo dla szkła;

(vi) 85 % wagowo dla papieru i tektury.

(i) 50 % wagowo dla tworzyw sztucznych;

(ii) 25 % wagowo dla drewna;

(iii) 70 % wagowo dla metali żelaznych;

(iv) 50 % wagowo dla aluminium;

(v) 70 % wagowo dla szkła;

(vi) 75 % wagowo dla papieru i tektury;

1a. ⁴¹ Bez uszczerbku dla ust. 1 lit. f) i h), państwo członkowskie może przesunąć

maksymalnie o pięć lat terminy osiągnięcia celów, o których mowa w ust. 1 lit. g) ppkt (i)-(vi) oraz w ust. 1 lit. i) ppkt (i)-(vi), pod następującymi warunkami:

- a) odstępstwo jest ograniczone do maksymalnie 15 punktów procentowych z jednego celu lub podzielone między dwa cele;
- b) w wyniku odstępstwa poziom recyklingu dla jednego celu nie zostaje ograniczony poniżej 30 %;
- c) w wyniku odstępstwa poziom recyklingu dla jednego celu, o którym mowa w ust. 1 lit. g) ppkt (v) i (vi) oraz w ust. 1 lit. i) ppkt (v) i (vi), nie zostaje ograniczony poniżej 60 %; oraz
- d) najpóźniej 24 miesiące przed upływem odpowiedniego terminu określonego w ust. 1 lit. g) lub i) niniejszego artykułu państwo członkowskie powiadamia Komisję o zamiarze przesunięcia odpowiedniego terminu i przedkłada plan wdrożenia zgodnie z załącznikiem IV do niniejszej dyrektywy. Państwo członkowskie może połączyć ten plan z planem wdrożenia przedłożonym zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2008/98/WE.

1b. ⁴² W terminie trzech miesięcy od otrzymania planu wdrożenia przedłożonego zgodnie z ust. 1a lit. d), Komisja może wezwać państwo członkowskie do skorygowania go, jeżeli uzna, że plan nie spełnia wymogów określonych w załączniku IV. Dane państwo członkowskie przedkłada skorygowany plan w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wezwania Komisji.

1c. ⁴³ Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja dokonuje przeglądu celów ustanowionych w ust. 1 lit. h) i i) w celu ich utrzymania lub, w stosownych przypadkach, zwiększenia. W tym celu Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, któremu w stosownym przypadku towarzyszy wniosek ustawodawczy.

2. ⁴⁴ (uchylony).

3. ⁴⁵ (uchylony).

4. Państwa Członkowskie, w odpowiednim przypadku, wspomagają użycie materiałów uzyskanych z recyklingu odpadów opakowaniowych do wytwarzania opakowań i innych produktów przez:

- a) poprawienie warunków rynkowych dla takich materiałów;
- b) dokonanie przeglądu istniejących rozporządzeń zapobiegających użyciu tych materiałów.

5. ⁴⁶ (uchylony).

6. Środki i wielkości docelowe określone w ust. 1 zostają opublikowane przez Państwa Członkowskie oraz stanowią przedmiot kampanii informacyjnej przeznaczonej dla ogółu społeczeństwa oraz podmiotów gospodarczych.

7. Grecja, Irlandia i Portugalia, ze względu na ich szczególne położenie, tj. stosunkowo dużą liczbę małych wysp, występowanie obszarów wiejskich i górskich oraz niski aktualny poziom zużycia opakowań, mogą podjąć decyzję o:

- a) osiągnięciu, nie później niż do dnia 30 czerwca 2001 r. wielkości docelowych niższych niż określone w ust. 1 lit. a) i c), przy czym co najmniej 25 % zostanie poddane odzyskowi lub spaleni w zakładach spalania śmieci z odzyskiem energii;
- b) jednoczesnym przesunięciu terminu osiągnięcia wielkości docelowych określonych w ust. 1 lit. a) i c), na termin późniejszy, jednakże nie później niż na dzień 31 grudnia 2005 r.;

c) przesunięciu terminu osiągnięcia wielkości docelowych określonych w ust. 1 lit. b), d) oraz e) na termin późniejszy, jednakże nie później niż na dzień 31 grudnia 2011 r.

8. ⁴⁷ (uchylony).

9. ⁴⁸ (uchylony).

10. Państwa Członkowskie które ustanowiły, lub ustanowią, programy wykraczające poza maksymalne wielkości docelowe określone w ust. 1 oraz które w tym celu zapewniły odpowiednią infrastrukturę dla recyklingu i odzysku mają pozwolenie na osiągnięcie tych wielkości docelowych w interesie wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego, pod warunkiem że środki te nie zakłócą funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz nie utrudnią przestrzegania przez inne Państwa Członkowskie niniejszej dyrektywy. Państwa Członkowskie informują Komisję o podjęciu takich środków. Komisja potwierdza te środki, po sprawdzeniu, we współpracy z Państwami Członkowskimi, czy są one zgodne z powyższymi rozważaniami oraz czy nie ustanawiają środka arbitralnej dyskryminacji lub ukrytego ograniczenia w handlu między Państwami Członkowskimi.

11. ⁴⁹ Państwa Członkowskie, które przystąpiły do Unii Europejskiej na mocy Traktatu o Przystąpieniu z dnia 16 kwietnia 2003 r. mogą odroczyć osiągnięcie celów, o których mowa w ust. 1 lit. b), d) i e) do dnia, który same ustalą, jednak w przypadku Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Litwy, Węgier, Słowenii i Słowacji nie później niż do 31 grudnia 2012 r., w przypadku Malty nie później niż do 31 grudnia 2013 r., w przypadku Polski nie później niż do 31 grudnia 2014 r. i w przypadku Łotwy nie później niż do 31 grudnia 2015 r.

Artykuł 6a ⁵⁰

Zasady obliczania stopnia osiągnięcia celów

1. Aby obliczyć, czy cele określone w art. 6 ust. 1 lit. f)-i) zostały osiągnięte:

a) państwa członkowskie obliczają masę odpadów opakowaniowych wytworzonych i poddanych recyklingowi w danym roku kalendarzowym. Odpady opakowaniowe wytworzone w państwie członkowskim można uznać za równe ilości opakowań wprowadzonych do obrotu w tym samym roku na terytorium tego państwa członkowskiego;

b) masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi oblicza się jako masę opakowań, które stały się odpadami i które - po przejściu wszystkich niezbędnych czynności kontrolnych, sortowania i innych czynności wstępnych mających na celu usunięcie materiałów odpadowych, które nie są przedmiotem późniejszego ponownego przerobu, oraz zapewnieniu wysokiej jakości recyklingu - wchodzą do procesu recyklingu, w ramach którego materiały odpadowe są faktycznie ponownie przetwarzane na produkty, materiały lub substancje.

2. Do celów ust. 1 lit. a) masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi mierzy się w momencie wprowadzenia odpadów do procesu recyklingu.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi można mierzyć na wyjściu z dowolnej operacji sortowania, pod warunkiem że:

a) odpady po operacji sortowania są następnie poddane recyklingowi;

b) masa materiałów lub substancji, które są usuwane w trakcie dalszych czynności poprzedzających operację recyklingu i nie są następnie poddawane recyklingowi, nie jest

wliczana do masy odpadów zgłaszanych jako poddane recyklingowi.

3. Państwa członkowskie tworzą skuteczny system kontroli jakości i możliwości śledzenia odpadów opakowaniowych, aby zapewnić spełnienie warunków określonych w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu i ust. 2 lit. a) i b) niniejszego artykułu. Aby zapewnić wiarygodność i dokładność gromadzonych danych na temat odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi, system ten może odpowiednio obejmować elektroniczne rejestry utworzone na podstawie art. 35 ust. 4 dyrektywy 2008/98/WE, specyfikacje techniczne wymogów jakościowych dotyczących sortowanych odpadów lub średnie wskaźniki strat w odniesieniu do sortowanych odpadów dla różnych rodzajów odpadów oraz praktyki gospodarowania odpadami. Średnie wskaźniki strat stosowane są wyłącznie wówczas, gdy nie można uzyskać innych wiarygodnych danych, i są obliczane na podstawie zasad obliczania ustanowionych w akcie delegowanym przyjętym zgodnie z art. 11a ust. 10 dyrektywy 2008/98/WE.
4. Aby obliczyć czy cele ustanowione w art. 6 ust. 1 lit. f)-i) zostały osiągnięte, ilość odpadów opakowaniowych ulegających biodegradacji poddawanych obróbce tlenowej lub beztlenowej można uznać za poddaną recyklingowi wówczas, gdy przetwarzanie to generuje kompost, materiał pofermentacyjny lub inny materiał wyjściowy o podobnej ilości zawartości pochodzącej z recyklingu w stosunku do wsadu, i ma on być wykorzystany jako produkt, materiał lub substancja z recyklingu. Jeżeli uzyskany materiał wyjściowy jest wykorzystywany na powierzchni ziemi, państwa członkowskie mogą zaliczyć go jako poddany recyklingowi tylko wówczas, gdy to wykorzystanie przynosi korzyści rolnictwu lub prowadzi do poprawy stanu środowiska.
5. Ilość odpadowych materiałów opakowaniowych, które przestały być odpadami w wyniku działań wstępnych przed ponownym przerobem, może zostać uznana za poddaną recyklingowi, pod warunkiem że takie materiały są przeznaczone do późniejszego powtórnego przetworzenia na produkty, materiały lub substancje używane zarówno do celów pierwotnych, jak i innych. Jednakże na poczet realizacji celów recyklingu nie są zaliczane materiały, które utraciły status odpadów, a które mają być użyte jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii, spalane, użyte do wypełniania wyrobisk lub składowane.
6. Aby obliczyć, czy cele ustanowione w art. 6 ust. 1 lit. f)-i) zostały osiągnięte, państwa członkowskie mogą uwzględnić recykling metali wydzielonych po spaleniu odpadów, proporcjonalnie do ilości spalanych odpadów opakowaniowych, pod warunkiem że te metale poddane recyklingowi spełniają niektóre kryteria jakościowe określone w akcie wykonawczym przyjętym zgodnie z art. 11a ust. 9 dyrektywy 2008/98/WE.
7. Odpady opakowaniowe przekazane innemu państwu członkowskiemu w celu recyklingu w tym innym państwie członkowskiemu mogą być zaliczone na poczet realizacji celów określonych w art. 6 ust. 1 lit. f)-i) jedynie przez państwo członkowskie, w którym te odpady opakowaniowe zostały zebrane.
8. Odpady opakowaniowe wywiezione z Unii są zaliczane na poczet realizacji celów ustanowionych w art. 6 ust. 1 niniejszej dyrektywy przez państwo członkowskie, w którym zebrano odpady opakowaniowe, jedynie w przypadku gdy spełnione są wymogi określone w ust. 3 tego artykułu oraz gdy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁵¹ eksporter może udowodnić, że przemieszczenie odpadów jest zgodne z wymogami tego rozporządzenia, a przetwarzanie odpadów opakowaniowych poza

Unią odbyło się w warunkach zasadniczo równoważnych wymogom określonym we właściwych przepisach unijnego prawa ochrony środowiska.

9. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1-5, Komisja przyjmie do dnia 31 marca 2019 r. akty wykonawcze określające zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych, w szczególności w odniesieniu do masy wytworzonych odpadów opakowaniowych. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.

Artykuł 6b ⁵²

Sprawozdanie dotyczące systemu wczesnego ostrzegania

1. Komisja, we współpracy z Europejską Agencją Środowiska, sporządza sprawozdania z postępów w osiągnięciu celów określonych w art. 6 ust. 1 lit. f)-i) najpóźniej trzy lata przed każdym terminem określonym w tych przepisach.
2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, zawierają następujące elementy:
 - a) oszacowanie stopnia osiągnięcia celów przez każde państwo członkowskie;
 - b) wykaz państw członkowskich, w przypadku których istnieje ryzyko nieosiągnięcia tych celów w wyznaczonych terminach, wraz z właściwymi zaleceniami dla państw członkowskich, których to dotyczy;
 - c) przykłady najlepszych praktyk stosowanych w całej Unii, które mogą być wskazówką w dążeniu do osiągnięcia celów.

Artykuł 7 ⁵³

Systemy zwrotu, zbierania i odzysku

1. Aby spełnić cele określone w niniejszej dyrektywie, państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że ustanowiono systemy w celu:
 - a) zwrotu i/lub zbierania używanych opakowań i/lub odpadów opakowaniowych od konsumenta lub innego użytkownika końcowego lub ze strumienia odpadów w celu przekazania ich do najbardziej odpowiedniego sposobu gospodarowania odpadami;
 - b) ponownego użytku lub odzysku, w tym recyklingu zebranych opakowań i/lub odpadów opakowaniowych.W systemach tych mogą uczestniczyć podmioty gospodarcze działające w danych sektorach oraz właściwe władze publiczne. Systemy te mają także zastosowanie do wyrobów przywożonych na niedyskryminacyjnych warunkach, w tym do szczegółowych rozwiązań i wszelkich opłat nakładanych za dostęp do systemu, oraz są tak skonstruowane, aby zgodnie z Traktatem uniknąć przeszkód w handlu oraz zakłóceń konkurencji.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby do dnia 31 grudnia 2024 r. ustanowiono systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do wszelkich opakowań zgodnie z art. 8 i 8a dyrektywy 2008/98/WE.
3. Środki, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowią element polityki obejmującej wszelkie opakowania i odpady opakowaniowe oraz uwzględniają w szczególności wymogi dotyczące ochrony środowiska i zdrowia konsumenta, bezpieczeństwa i higieny, ochrony jakości, autentyczności i właściwości technicznych pakowanych towarów i zastosowanych

materiałów, a także ochrony praw własności przemysłowej i handlowej.

4. Państwa członkowskie podejmują środki wspierające wysoką jakość recyklingu odpadów opakowaniowych i spełnianie niezbędnych norm jakości dla odpowiednich sektorów recyklingu. W tym celu art. 11 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE stosuje się do odpadów opakowaniowych, w tym odpadów powstałych z opakowań wielomateriałowych.

Artykuł 8

System oznakowania i identyfikacji

1. Zgodnie z warunkami określonymi w Traktacie, nie później niż dwa lata po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, Rada podejmuje decyzję w sprawie oznakowania opakowań.
2. ⁵⁴ Dla ułatwienia zbiórki, wielokrotnego użytku i odzysku, w tym recyklingu, opakowania wskazują rodzaj wykorzystanych materiałów opakowaniowych w celu ich identyfikacji i klasyfikacji przez odpowiednią gałąź przemysłu na podstawie decyzji Komisji 97/129/WE ⁵⁵.
3. Opakowania mają właściwe oznaczenia bezpośrednio na opakowaniu lub na etykiecie. Oznaczenia te są wyraźnie widoczne i łatwe do odczytania oraz zachowywać trwałość również po otwarciu opakowania.

Artykuł 8a ⁵⁶

Środki szczególne dla biodegradowalnych i kompostowalnych plastikowych toreb na zakupy

Do dnia 27 maja 2017 r. Komisja przyjmie akt wykonawczy określający specyfikację etykiet lub oznakowań, aby zapewnić ogólnounijne uznawanie biodegradowalnych i kompostowalnych plastikowych toreb na zakupy i aby dostarczyć konsumentom prawidłowych informacji na temat kompostowych właściwości takich toreb. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 21 ust. 2. Najpóźniej 18 miesięcy po przyjęciu tego aktu wykonawczego, państwa członkowskie zapewniają, aby biodegradowalne i kompostowalne plastikowe torby na zakupy były etykietowane zgodnie ze specyfikacją określoną w tym akcie wykonawczym.

Artykuł 9

Wymogi zasadnicze

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby po trzech latach od wejścia w życie niniejszej dyrektywy możliwe było wprowadzanie do obrotu wyłącznie takich opakowań, które spełniają wszystkie zasadnicze wymogi określone w niniejszej dyrektywie, w tym w załączniku II.
2. Od dnia określonego w art. 22 ust. 1 Państwa Członkowskie uznają za zgodne z wszystkimi zasadniczymi wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie, w tym w załączniku II, te opakowania, które spełniają warunki:
 - a) odpowiednich norm zharmonizowanych, których numery referencyjne zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Państwa Członkowskie publikują numery referencyjne norm krajowych, które transponują te normy zharmonizowane;

b) odpowiednich norm krajowych, określonych w ust. 3, o ile dla dziedzin nimi objętych nie istnieją normy zharmonizowane.

3. Państwa Członkowskie przekazują Komisji tekst ich norm krajowych, określonych w ust. 2 lit. b), które uznają za zgodne z wymogami określonymi w niniejszym artykule. Komisja niezwłocznie przekazuje te teksty innym Państwom Członkowskim.

Państwa Członkowskie publikują odniesienia do tych norm. Komisja zapewnia ich publikację w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

4. W przypadku uznania przez Państwo Członkowskie lub Komisję, że normy określone w ust. 2 nie spełniają w pełni wymogów zasadniczych, o których mowa w ust. 1, Komisja lub zainteresowane Państwo Członkowskie wnosi sprawę do Komitetu utworzonego na mocy dyrektywy 83/189/EWG podając jej powody. Komitet niezwłocznie wydaje opinię.

Na podstawie tej opinii Komisja informuje Państwa Członkowskie, czy konieczne jest wycofanie tych norm z publikacji określonych w ust. 2 i 3.

5. ⁵⁷ Do dnia 31 grudnia 2020 r. Komisja zbada możliwość wzmocnienia podstawowych wymogów w celu między innymi poprawy projektowania z myślą o ponownym użyciu i promowania wysokiej jakości recyklingu, a także wzmocnienia egzekwowania tych wymogów. W tym celu Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, któremu w stosownym przypadku towarzyszy wniosek ustawodawczy.

Artykuł 10

Normalizacja

Komisja wspiera, w stosownych przypadkach, opracowanie norm europejskich odnoszących się do zasadniczych wymogów, o których mowa w załączniku II.

Komisja wspiera, w szczególności, opracowanie norm europejskich odnoszących się do:

- kryteriów i metodologii analizy cyklu życia opakowań,
- metod pomiaru i oceny obecności metali ciężkich i innych niebezpiecznych substancji w opakowaniach i ich ilości uwolnionej do środowiska z opakowań i odpadów opakowaniowych,
- kryterium minimalnej zawartości materiałów pochodzących z recyklingu w opakowaniach dla odpowiednich rodzajów opakowań,
- kryterium metod recyklingu,
- kryterium metod kompostowania i wytworzonego kompostu,
- kryterium oznaczania opakowań.

Artykuł 11

Poziomy stężenia metali ciężkich w opakowaniach

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby suma stężeń ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniach lub w częściach opakowań nie przekraczała następujących wartości:

- 600 ppm wagowo, po upływie dwóch lat od dnia określonego w art. 22 lit. i);
- 250 ppm wagowo, po upływie trzech lat od dnia określonego w art. 22 lit. i);
- 100 ppm wagowo, po upływie pięciu lat od dnia określonego w art. 22 lit. i).

2. Poziomy stężenie, określone w ust. 1 nie mają zastosowania do opakowań wykonanych w

całości z kryształu ołowiowego, określonego w dyrektywie 69/493/EWG⁵⁸.

3.⁵⁹ Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 21a w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez określenie warunków niestosowania poziomów stężeń określonych w ust. 1 niniejszego artykułu do materiałów poddanych recyklingowi i ogniów produktów, które znajdują się w zamkniętym i kontrolowanym obiegu, jak również poprzez określenie rodzajów opakowań, które są zwolnione z wymogu określonego w ust. 1 tiret trzecie niniejszego artykułu.

Artykuł 12

Systemy informacyjne i sprawozdawczość⁶⁰

1. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki zapewniające utworzenie baz danych dotyczących opakowań i odpadów opakowaniowych, o ile bazy takie jeszcze nie istnieją, w sposób zharmonizowany, pozwalający na monitorowanie przez Państwa Członkowskie i Komisję realizacji celów określonych w niniejszej dyrektywie.

2.⁶¹ Bazy danych, o których mowa w ust. 1, zawierają dane oparte na załączniku III i są źródłem informacji dotyczących w szczególności wielkości, właściwości i ewolucji przepływów opakowań i odpadów opakowaniowych na poziomie poszczególnych państw członkowskich, w tym informacji na temat toksyczności lub zagrożenia ze strony materiałów opakowaniowych oraz składników stosowanych do ich produkcji.

3.⁶² (uchylony).

3a.⁶³ Państwa członkowskie przekazują Komisji dane dotyczące wdrożenia art. 6 ust. 1 lit. a)-i) oraz dane na temat opakowań wielokrotnego użytku za każdy rok kalendarzowy.

Państwa członkowskie zgłaszają te dane drogą elektroniczną w terminie 18 miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Dane są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję w oparciu o załącznik III zgodnie z ust. 3d niniejszego artykułu.

Pierwszy okres sprawozdawczy dotyczący celów określonych w art. 6 ust. 1 lit. f)-i) oraz danych dotyczących opakowań wielokrotnego użytku rozpoczyna się w pierwszym pełnym roku kalendarzowym po przyjęciu aktu wykonawczego określającego format zgłaszania danych zgodnie z ust. 3d niniejszego artykułu, i obejmuje dane za ten okres sprawozdawczy.

3b.⁶⁴ Do danych zgłaszanych zgodnie z niniejszym artykułem państwa członkowskie dołączają sprawozdanie z kontroli jakości oraz sprawozdanie na temat środków podjętych zgodnie z art. 6a ust. 3 i 8, w stosownych przypadkach zawierające szczegółowe informacje na temat średnich wskaźników strat.

3c.⁶⁵ Komisja dokonuje przeglądu danych zgłoszonych zgodnie z niniejszym artykułem i publikuje sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu. Sprawozdanie to ocenia organizację gromadzenia danych, źródła danych i metodyki stosowane przez państwa członkowskie, jak również kompletność, rzetelność, aktualność oraz spójność tych danych. Ocena może zawierać konkretne zalecenia dotyczące usprawnień. Sprawozdanie to jest sporządzane po pierwszym zgłoszeniu danych przez państwa członkowskie, a następnie co cztery lata.

3d.⁶⁶ Do dnia 31 marca 2019 r. Komisja przyjmie akty wykonawcze ustanawiające format zgłaszania danych zgodnie z ust. 3a niniejszego artykułu. Do celów składania sprawozdań z

wykonania art. 6 ust. 1 lit. a)-e) niniejszej dyrektywy państwa członkowskie stosują format określony w decyzji Komisji 2005/270/WE ⁶⁷ . Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2 niniejszej dyrektywy.

4. Państwa Członkowskie uwzględniają szczególne problemy małych i średnich przedsiębiorstw przy dostarczaniu szczegółowych danych.

5. ⁶⁸ (uchylony).

6. Państwa Członkowskie wymagają, aby wszystkie zainteresowane podmioty gospodarcze przekazywały właściwym władzom wiarygodne dane dotyczące ich sektora wymagane w niniejszym artykule.

Artykuł 13 ⁶⁹

Informacje dla użytkowników opakowań

W ciągu dwóch lat od dnia określonego w art. 22 ust. 1, Państwa Członkowskie podejmują środki zapewniające uzyskanie przez użytkowników opakowań, w tym w szczególności konsumentów, niezbędnych informacji o:

- dostępnych im systemach zwrotu, zbiórki i odzysku,
- ich roli w przyczynianiu się do wielokrotnego użytku, odzysku i recyklingu opakowań i odpadów opakowaniowych,
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach istniejących na rynku,
- odpowiednich elementach planów gospodarowania opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, określonych w art. 14.

Państwa Członkowskie wspierają również przekazywanie informacji konsumentom oraz kampanie na rzecz poprawy świadomości.

Artykuł 14

Plany gospodarowania

Zgodnie z celami i środkami określonymi w niniejszej dyrektywie, Państwa Członkowskie umieszczają w planach gospodarowania odpadami, wymaganych na podstawie art. 17 dyrektywy 75/442/EWG, specjalny rozdział dotyczący gospodarowania opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w tym środków podejmowanych na podstawie art. 4 i 5.

Artykuł 15

Instrumenty ekonomiczne

Stanowiąc w oparciu o odpowiednie postanowienia Traktatu, Rada przyjmuje instrumenty ekonomiczne, mające wspierać realizację celów określonych w niniejszej dyrektywie. Przy braku takich środków Państwa Członkowskie mogą podejmować środki zmierzające do realizacji tych celów zgodnie z zasadami obowiązującymi w polityce ochrony środowiska Wspólnoty, między innymi z zasadą "zanieczyszczający płaci", a także zgodnie z obowiązkami wynikającymi z Traktatu.

Artykuł 16

Notyfikacja

1. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 83/189/EWG, przed podjęciem tych środków, Państwa Członkowskie notyfikują Komisji o projekty środków, które zamierzają podjąć w ramach niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem środków o charakterze fiskalnym, lecz z uwzględnieniem warunków technicznych związanych ze środkami fiskalnymi, które zachęcają do stosowania tych warunków, w celu umożliwienia ich zbadania w świetle obowiązujących przepisów, w każdym przypadku zgodnie z procedurą na mocy powyższej dyrektywy.
2. Jeśli proponowany środek stanowi również kwestię techniczną w rozumieniu dyrektywy 83/189/EWG, zainteresowane Państwo Członkowskie może wskazać, zgodnie z procedurami notyfikacji określonymi w niniejszej dyrektywie, że notyfikacja taka jest jednakowo ważna w odniesieniu do dyrektywy 83/189/EWG.

Artykuł 17 ⁷⁰
(uchylony).

Artykuł 18
Swoboda wprowadzania do obrotu

Państwa Członkowskie nie utrudniają wprowadzania do obrotu na ich terytorium opakowań spełniających wymogi niniejszej dyrektywy.

Artykuł 19 ⁷¹
Dostosowanie do postępu naukowo-technicznego

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu dostosowania systemu identyfikacji, o którym mowa w art. 8 ust. 2 i art. 10 akapit drugi tiret szóste, do postępu naukowego i technicznego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, określoną w art. 21 ust. 2.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 21a w celu zmiany podanych w załączniku I przykładów ilustrujących definicję opakowań.

Artykuł 20 ⁷²
Środki szczególne

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 21a w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy, gdy jest to konieczne do pokonania ewentualnych trudności związanych ze stosowaniem przepisów niniejszej dyrektywy, w szczególności w odniesieniu do obojętnych materiałów opakowaniowych wprowadzanych do obrotu w Unii w bardzo małych ilościach (to jest około 0,1 % wagowo), opakowań podstawowych dla wyrobów medycznych i produktów farmaceutycznych, małych opakowań i opakowań luksusowych.

Artykuł 20a ⁷³
Sprawozdanie dotyczące plastikowych toreb na zakupy

1. Do dnia 27 listopada 2021 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie

sprawozdanie oceniające skuteczność - na poziomie Unii - środków określonych w art. 4 ust. 1a w zakresie zwalczania zaśmiecania, zmieniania zachowań konsumenckich i promowania zapobiegania powstawaniu odpadów. Jeśli ocena wykaże, że przyjęte środki nie są skuteczne, Komisja przeanalizuje inne możliwe sposoby osiągnięcia zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy, w tym ustanowienie realistycznych i osiągalnych celów na poziomie Unii, i w stosownym przypadku przedstawi wniosek ustawodawczy.

2. Do dnia 27 maja 2017 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie analizujące wpływ używania oksydegradowalnych plastikowych toreb na zakupy na środowisko i w stosownym przypadku przedstawi wniosek ustawodawczy.

3. Do dnia 27 maja 2017 r. Komisja dokona oceny wpływu na cykl życiowy różnych możliwości zmniejszenia zużycia bardzo lekkich plastikowych toreb na zakupy i w stosownym przypadku przedstawi wniosek ustawodawczy.

Artykuł 21 ⁷⁴

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 39 dyrektywy 2008/98/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁷⁵.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 21a ⁷⁶

Wykonanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 11 ust. 3, art. 19 ust. 2 i art. 20, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 4 lipca 2018 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 11 ust. 3, art. 19 ust. 2 i art. 20, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁷⁷

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 11 ust. 3, art. 19 ust. 2 i art. 20 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 22

Wprowadzenie do prawa krajowego

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 30 czerwca 1996 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

3. Ponadto Państwa Członkowskie prześlą Komisji wszystkie istniejące przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne przyjęte w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

3a. ⁷⁸ Państwa członkowskie mogą dokonać transpozycji przepisów ustanowionych w art. 4 ust. 1a i art. 7 w drodze porozumień pomiędzy właściwymi organami a odnośnymi sektorami gospodarczymi, pod warunkiem że spełnione zostały cele określone w art. 4 i 6.

Porozumienia takie muszą spełniać następujące wymogi:

a) porozumienia podlegają wykonaniu;

b) porozumieniach określa się wielkości docelowe wraz z podaniem ostatecznych terminów ich realizacji;

c) porozumienia są publikowane w krajowych dziennikach urzędowych lub w dokumentacji urzędowej, która jest w równym stopniu dostępna dla opinii publicznej i przekazywane Komisji;

d) wyniki osiągnięte w ramach tych porozumień, są regularnie nadzorowane, a odpowiednie sprawozdania przesyłane do właściwych organów i Komisji oraz podane do publicznej wiadomości na warunkach podanych w porozumieniu;

e) właściwe organy dbają o to, aby zbadano postęp osiągnięty w ramach porozumienia;

f) w przypadku niedopełnienia porozumienia, Państwa Członkowskie wprowadzają w życie odpowiednie przepisy niniejszej dyrektywy, w drodze środków ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych.

4. Wymogi dotyczące wytwarzania opakowań nie mają zastosowania do opakowań użytych do określonych wyrobów przed dniem wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

5. Państwa Członkowskie, w okresie nie przekraczającym pięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, dopuszczają wprowadzanie do obrotu opakowań wytworzonych przed tym dniem i zgodnych z ich obowiązującym prawem krajowym.

Artykuł 23

Dyrektywa 85/339/EWG zostaje uchylona z mocą od dnia określonego w art. 22 ust. 1.

Artykuł 24

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 25

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.
Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 1994 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
K. HÄNSCH
Przewodniczący

W imieniu Rady
K. KINKEL
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK I ⁷⁹

PRZYKŁADY ILUSTRUJĄCE ZASTOSOWANIE KRYTERIÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 UST. 1

Kryterium (i)

Opakowania

Pudełka po słodyczach

Folia pokrywająca opakowania płyt CD

Torebki do wysyłania pocztą katalogów i czasopism (z zawartością)

Ozdobne podkładki pod ciasta sprzedawane z ciastem

Rolki, tuby oraz cylindry wokół których nawijany jest giętki materiał (np. folia z tworzywa sztucznego, aluminium, papier) z wyjątkiem rolek, tub i cylindrów będących częścią urządzeń produkcyjnych i nieużywanych do prezentacji produktów w opakowaniach detalicznych

Doniczki kwiatowe przeznaczone wyłącznie do sprzedaży i transportu roślin, a nie do uprawy roślin

Szklane butelki do roztworów do iniekcji

Szpule na płyty CD (sprzedawane z płytami CD, nieprzeznaczone do wykorzystywania do przechowywania płyt)

Wieszaki na ubrania (sprzedawane z ubraniami)

Pudełka od zapalek

Opakowania zapewniające sterylność (torby, tacki i materiały niezbędne do zachowania sterylności produktu)

Kapsułki do urządzeń do przygotowywania napojów (np. z kawą, kakao, mlekiem), które są puste po użyciu

Stalowe butle wielokrotnego użytku używane do różnych rodzajów gazu, z wyłączeniem

gaśnic

Nie opakowania

Doniczki kwiatowe stałe

Pudełka na narzędzia

Torebki herbaty

Warstwy wosku pokrywające ser

Skóry kielbas

Wieszaki na ubrania (sprzedawane oddzielnie)

Kapsułki z kawą do ekspresów kapsułkowych, foliowe opakowania po kawie oraz papierowe saszetki z kawą wyrzucane razem ze zużyta kawą

Wkłady atramentowe do drukarek

Opakowania na płyty CD, DVD i kasety wideo (sprzedawane razem z płytami CD, DVD lub kasetami wideo)

Szpule na płyty CD (sprzedawane puste, przeznaczone do wykorzystywania do przechowywania płyt)

Rozpuszczalne torebki na detergenty

Znicze nagrobne (pojemniki na świece)

Ręczny młynek (stanowiący część pojemnika wielokrotnego użytku, np. młynek do pieprzu do wielokrotnego napełniania)

Kryterium (ii)

Opakowania, jeżeli wytworzone i przeznaczone do wypełnienia w punkcie sprzedaży

Papierowe lub wykonane z tworzywa sztucznego torby na zakupy

Jednorazowe talerze i kubki

Folia spożywcza

Torebki na kanapki

Folia aluminiowa

Folia plastikowa na ubrania wyczyszczone w pralniach

Nie opakowania

Mieszadło

Jednorazowe sztucce

Papier do pakowania (sprzedawany oddzielnie)

Papierowe formy do ciasta (sprzedawane puste)

Ozdobne podkładki pod ciasta sprzedawane oddzielnie

Kryterium (iii)

Opakowania

Etykiety powiązane bezpośrednio lub dołączone do produktu

Elementy opakowań

Szczoteczka do nakładania tuszu do rzęs stanowiąca część zamknięcia opakowania

Przylepne etykiety przyczepione do innego wyrobu opakowaniowego

Zszywki

Koszulki foliowe

Miarka, stanowiąca element zamknięcia pojemnika dla detergentów
Ręczny młynek (stanowiący część pojemnika jednorazowego użytku wypełnionego produktem, np. młynek do pieprzu wypełniony pieprzem)
Nie opakowania
Identyfikatory RFID

ZAŁĄCZNIK II ⁸⁰

ZASADNICZE WYMOGI DOTYCZĄCE SKŁADU OPAKOWAŃ ORAZ ICH PRZYDATNOŚCI DO WIELOKROTNEGO UŻYTKU I ODZYSKU, W TYM RECYCLINGU

1. Wymogi związane z produkcją i składem opakowań

- Opakowania są wytwarzane w sposób zapewniający ograniczenie ich objętości i masy do niezbędnych wielkości minimalnych, jakie utrzymują wymagany poziom bezpieczeństwa, higieny i akceptacji dla opakowanego wyrobu i dla konsumenta.
- Opakowania są projektowane, wytwarzane i wprowadzane do obrotu w sposób pozwalający na ich wielokrotne użycie i odzysk, w tym recykling - zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami - oraz na zmniejszenie ich wpływu na środowisko w przypadku unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych lub pozostałości po działaniach prowadzonych w ramach gospodarowania odpadami opakowaniowymi.
- Opakowania są wytwarzane w sposób pozwalający na zmniejszenie obecności substancji i materiałów szkodliwych i niebezpiecznych, wchodzących w skład materiałów opakowaniowych lub wszelkich składników opakowań w odniesieniu do ich występowania w emisjach, popiele lub odciekach, jeśli opakowania lub pozostałości po działaniach prowadzonych w ramach gospodarowania lub odpady opakowaniowe są spalane lub składowane.

2. Wymogi szczególne związane z przydatnością opakowań do wielokrotnego użytku

Następujące wymogi muszą być spełnione jednocześnie:

- właściwości fizyczne oraz cechy opakowań pozwalają na ich wykorzystanie w określonej ilości rotacji, przy normalnie łatwych do przewidzenia warunkach zastosowania,
- możliwość przetworzenia zużytych opakowań w celu spełnienia wymogów bezpieczeństwa i higieny osób przy nich zatrudnionych,
- gdy opakowania te nie nadają się już do wielokrotnego użytku i stają się odpadami spełniają one wymogi stawiane opakowaniom nadającym się do odzysku.

3. Wymogi szczególne związane z przydatnością opakowań nadających się do odzysku

a) *Opakowania podlegające odzyskowi w formie recyklingu*

Opakowania muszą być wytwarzane w sposób pozwalający na recykling określonego procentu masy materiałów zastosowanych do produkcji wyrobów znajdujących się w obrocie, zgodnie z normami obowiązującymi we Wspólnocie. Procent ten może być ustalony na różnym poziomie, w zależności od rodzaju materiału, z jakiego składa się opakowanie.

b) *Opakowania podlegające odzyskowi energii*

Odpady opakowaniowe przetwarzane w celu odzysku energii mają minimalną wartość kaloryczną, pozwalającą na optymalizację odzysku energii.

c) Opakowania podlegające odzyskowi przez kompostowanie

Odpady opakowaniowe przetwarzane przez kompostowanie mają taką podatność na biodegradację, która nie stanowi przeszkody dla selektywnego zbierania i procesu kompostowania lub innych działań, jakim są poddawane.

d) Opakowania ulegające biodegradacji

Odpady opakowaniowe ulegające biodegradacji odznaczają się taką zdolnością rozkładu fizycznego, chemicznego, termicznego i biologicznego, która zapewni ostateczny rozkład gotowego kompostu na dwutlenek węgla, biomasę i wodę. Oksydegradowalnych opakowań z tworzyw sztucznych nie uważa się za opakowania ulegające biodegradacji.

ZAŁĄCZNIK III ⁸¹

DANE, JAKIE PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE POWINNY UMIEŚCIĆ W SWYCH BAZACH DANYCH DOTYCZĄCYCH OPAKOWAŃ I ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH (ZGODNIE Z TABELAMI 1-4)

1. Dla opakowań podstawowych, drugorzędnych i trzeciorzędnych:
 - a) ilości, dla każdej szerokiej kategorii materiałowej, opakowań zużywanych w danym kraju (wytworzonych + przywożonych - wywożonych) (tabela 1);
 - b) ilości opakowań wielokrotnego użytku (tabela 2).
2. Dla odpadów opakowaniowych z gospodarstw domowych i innych niż z gospodarstw domowych:
 - a) ilości, dla każdej szerokiej kategorii materiałowej, odpadów odzyskanych i usuniętych w danym kraju (wytworzone + przywożone - wywożone) (tabela 3);
 - b) ilości poddane recyklingowi i ilości odzyskane dla każdej szerokiej kategorii materiałowej (tabela 4).

TABELA 1

Ilość opakowań (podstawowych, drugorzędnych i trzeciorzędnych) zużywanych na terenie danego kraju

	Ilość w tonach wytworzona	- Ilość w tonach wywożona	+ Ilość w tonach przywożona	= Łącznie
<u>Szkło</u>				
<u>T w o r z y w a s z t u c z n e</u>				
<u>Papier/tektura (w tym kompozyt)</u>				
<u>Metale żelazne</u>				
<u>Aluminium</u>				
<u>Drewno</u>				
<u>Inne</u>				
<u>Łącznie</u>				

TABELA 2

Ilość opakowań (podstawowych, drugorzędnych i trzeciorzędnych) do wielokrotnego użytku na terenie danego kraju

	Ilość w tonach opakowań wprowadzanych do obrotu po raz pierwszy	Opakowania nadające się do wielokrotnego użytku		Opakowania handlowe nadające się do wielokrotnego użytku	
		Ilość w tonach	Procent	Ilość w tonach	Wartość procentowa
Szkło					
T w o r z y w a s z t u c z n e					
Papier/tektura (w t y m k o m p o z y t)					
Metale żelazne					
Aluminium					
Drewno					
Inne					
Łącznie					

TABELA 3

Ilość odpadów opakowaniowych odzyskiwanych i unieszkodliwianych na terytorium danego kraju

	Ilość w tonach wytworzonych odpadów	- Ilość w tonach odpadów wywożonych	+ Ilość w tonach odpadów przywożonych	= Łącznie
O d p a d y z g o s p o d a r s t w d o m o w y c h				
Opakowania szklane				
Opakowania z t w o r z y w s z t u c z n y c h				
Opakowania papierowo-tekturowe				
Opakowania tekturowe kompozytowe				
Opakowania				

metalowe				
Opakowania drewniane				
Odpady z gospodarstw domowych łącznie				
Odpady inne niż z gospodarstw domowych				
Opakowania szklane				
Opakowania z tworzyw sztucznych				
Opakowania papierowo-teksturowe				
Opakowania teksturowe kompozytowe				
Opakowania z metali żelaznych				
Opakowania aluminiowe				
Opakowania drewniane				
Odpady inne niż z gospodarstw domowych łącznie				

TABELA 4

Ilość odpadów opakowaniowych po recyklingu lub odzyskiwanych na terytorium danego kraju

	Ilość całkowita odpadów odzyskiwanych i usuniętych łącznie	Ilość po recyklingu		Ilość odzyskana	
		Ilość w tonach	Procent	Ilość w tonach	Procent
Odpady z					

gospodarstw domowych					
Opakowania szklane					
Opakowania z tworzyw sztucznych					
Opakowania papierowo-tekturowe					
Opakowania tekturowe kompozytowe					
Opakowania metalowe					
Opakowania drewniane					
Odpady z gospodarstw domowych łącznie					
Odpady inne niż z gospodarstw domowych					
Opakowania szklane					
Opakowania z tworzyw sztucznych					
Opakowania papierowo-tekturowe					
Opakowania tekturowe kompozytowe					
Opakowania z metali żelaznych					
Opakowania aluminiowe					

Opakowania drewniane					
Odpady inne niż z gospodarstw domowych łącznie					

ZAŁĄCZNIK IV ⁸²

PLAN REALIZACJI, KTÓRY NALEŻY PRZEDŁOżyć ZGODNIE Z ART. 6 UST. 1 A LIT. D)

Plan realizacji przedkładany zgodnie z art. 6 ust. 1a lit. d) zawiera następujące informacje:

- 1) ocenę minionych, obecnych i przewidywanych poziomów recyklingu, składowania i innego przetwarzania odpadów opakowaniowych oraz strumieni, z których składają się te odpady;
- 2) ocenę wdrożenia planów gospodarki odpadami i programów zapobiegania powstawaniu odpadów realizowanych zgodnie z art. 28 i 29 dyrektywy 2008/98/WE;
- 3) powody, dla których państwo członkowskie uważa, że może nie być w stanie osiągnąć odpowiedniego celu określonego w art. 6 ust. 1 lit. g) oraz i) w terminie tam określonym oraz ocena dodatkowego czasu niezbędnego do osiągnięcia tego celu;
- 4) środki niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 6 ust. 1 lit. g) oraz i) niniejszej dyrektywy mających zastosowanie do danego państwa członkowskiego przez ten dodatkowy okres, w tym stosowne instrumenty ekonomiczne i inne środki zachęcające do stosowania hierarchii postępowania z odpadami określonej w art. 4 ust. 1 i załączniku IVa do dyrektywy 2008/98/WE;
- 5) harmonogram wdrożenia środków wskazanych w pkt 4, określenie organu właściwego w sprawie ich wdrożenia oraz ocenę wkładu poszczególnych środków w osiągnięcie celów mających zastosowanie w przypadku przyznania dodatkowego czasu;
- 6) informacje dotyczące finansowania gospodarowania odpadami zgodnie z zasadą »zanieczyszczający płaci«;
- 7) środki mające na celu odpowiednią poprawę jakości danych w celu lepszego planowania i monitorowania stanu gospodarowania odpadami.

¹ Dz.U. C 263 z 12.10.1992, str. 1 oraz Dz.U. C 285 z 21.10.1993, str. 1.

² Dz.U. C 129 z 10.5.1993, str. 18.

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 1993 r. (Dz.U. C 194 z 19.7.1993, str. 177), wspólne stanowisko Rady z dnia 4 marca 1994 r. (Dz.U. C 137 z 19.5.1994, str. 65) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 maja 1994 r. (Dz.U. C 205 z 25.7.1994, str. 163). Potwierdzone dnia 2 grudnia 1993 r. (Dz.U. C 342 z 20.12.1993, str. 15). Wspólny tekst Komitetu Pojedynczego z dnia 8 listopada 1994 r.

⁴ Dz.U. L 176 z 6.7.1985, str. 18. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/629/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48).

⁵ Dz.U. C 122 z 18.5.1990, str. 2.

⁶ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/156/EWG (Dz.U. L 78 z 29.3.1991, str. 32).

⁷ Dz.U. L 109 z 26.4.1983, str. 8. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/400/EWG (Dz.U. L 221 z 6.8.1992, str. 55).

⁸ Art. 1 ust. 2 zmieniony przez art. 1 pkt 1 dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.UE.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

⁹ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 20.

¹⁰ Art. 3 pkt 1:- zmieniony przez art. 1 pkt 1 dyrektywy nr 2004/12/WE z dnia 11 lutego 2004 r. (Dz.U.UE.L.04.47.26) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 18 lutego 2004 r.- zmieniony przez art. 1 rozporządzenia nr 219/2009 z dnia 11 marca 2009 r. (Dz.U.UE.L.09.87.109) zmieniającego nin. dyrektywę z dniem 20 kwietnia 2009 r.- zmieniony przez art. 1 pkt 2 lit a dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.UE.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

¹¹ Art. 3 pkt 1a dodany przez art. 1 pkt 1 dyrektywy nr (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. (Dz.U.UE.L.2015.115.11) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 26 maja 2015 r.

¹² Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

¹³ Art. 3 pkt 1b dodany przez art. 1 pkt 1 dyrektywy nr (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. (Dz.U.UE.L.2015.115.11) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 26 maja 2015 r.

¹⁴ Art. 3 pkt 1c dodany przez art. 1 pkt 1 dyrektywy nr (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. (Dz.U.UE.L.2015.115.11) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 26 maja 2015 r.

¹⁵ Art. 3 pkt 1d dodany przez art. 1 pkt 1 dyrektywy nr (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. (Dz.U.UE.L.2015.115.11) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 26 maja 2015 r.

¹⁶ Art. 3 pkt 1e dodany przez art. 1 pkt 1 dyrektywy nr (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. (Dz.U.UE.L.2015.115.11) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 26 maja 2015 r.

¹⁷ Art. 3 pkt 2 zmieniony przez art. 1 pkt 2 lit. b dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.UE.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

¹⁸ Art. 3 pkt 2a dodany przez art. 1 pkt 2 lit. c dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.UE.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

¹⁹ Art. 3 pkt 2b dodany przez art. 1 pkt 2 lit. c dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.UE.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

²⁰ Art. 3 pkt 2c dodany przez art. 1 pkt 2 lit. c dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.UE.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

²¹ Art. 3 pkt 3 uchylony przez art. 1 pkt 2 lit d dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.UE.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

²² Art. 3 pkt 4 uchylony przez art. 1 pkt 2 lit d dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.UE.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

²³ Art. 3 pkt 5 uchylony przez art. 1 pkt 2 lit d dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r.

(Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

²⁴ Art. 3 pkt 6 uchylony przez art. 1 pkt 2 lit d dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

²⁵ Art. 3 pkt 7 uchylony przez art. 1 pkt 2 lit d dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

²⁶ Art. 3 pkt 8 uchylony przez art. 1 pkt 2 lit d dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

²⁷ Art. 3 pkt 9 uchylony przez art. 1 pkt 2 lit d dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

²⁸ Art. 3 pkt 10 uchylony przez art. 1 pkt 2 lit d dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

²⁹ Art. 4 zmieniony przez art. 1 pkt 2 dyrektywy nr 2004/12/WE z dnia 11 lutego 2004 r. (Dz.U.U.E.L.04.47.26) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 18 lutego 2004 r.

³⁰ Art. 4 ust. 1 zmieniony przez art. 1 pkt 3 lit. a dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

³¹ Art. 4 ust. 1a dodany przez art. 1 pkt 2 dyrektywy nr (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. (Dz.U.U.E.L.2015.115.11) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 26 maja 2015 r.

³² Art. 4 ust. 1b dodany przez art. 1 pkt 2 dyrektywy nr (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. (Dz.U.U.E.L.2015.115.11) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 26 maja 2015 r.

³³ Art. 4 ust. 1c dodany przez art. 1 pkt 2 dyrektywy nr (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. (Dz.U.U.E.L.2015.115.11) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 26 maja 2015 r.

³⁴ Art. 4 ust. 3 uchylony przez art. 1 pkt 3 lit. b dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

³⁵ Art. 5 zmieniony przez art. 1 pkt 4 dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

³⁶ Art. 6 zmieniony przez art. 1 pkt 3 dyrektywy nr 2004/12/WE z dnia 11 lutego 2004 r. (Dz.U.U.E.L.04.47.26) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 18 lutego 2004 r.

³⁷ Art. 6 ust. 1 lit. f dodana przez art. 1 pkt 5 lit. a dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

³⁸ Art. 6 ust. 1 lit. g dodana przez art. 1 pkt 5 lit. a dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

³⁹ Art. 6 ust. 1 lit. h dodana przez art. 1 pkt 5 lit. a dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

⁴⁰ Art. 6 ust. 1 lit. i dodana przez art. 1 pkt 5 lit. a dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

⁴¹ Art. 6 ust. 1a dodany przez art. 1 pkt 5 lit. b dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

⁴² Art. 6 ust. 1b dodany przez art. 1 pkt 5 lit. b dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

⁴³ Art. 6 ust. 1c dodany przez art. 1 pkt 5 lit. b dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

⁴⁴ Art. 6 ust. 2 uchylony przez art. 1 pkt 5 lit c dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

- ⁴⁵ Art. 6 ust. 3 uchylony przez art. 1 pkt 5 lit. c dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.
- ⁴⁶ Art. 6 ust. 5 uchylony przez art. 1 pkt 5 lit. c dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.
- ⁴⁷ Art. 6 ust. 8 uchylony przez art. 1 pkt 5 lit. c dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.
- ⁴⁸ Art. 6 ust. 9 uchylony przez art. 1 pkt 5 lit. c dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.
- ⁴⁹ Art. 6 ust. 11 dodany przez art. 1 dyrektywy nr 2005/20/WE z dnia 9 marca 2005 r. (Dz.U.U.E.L.05.70.17) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 5 kwietnia 2005 r.
- ⁵⁰ Art. 6a dodany przez art. 1 pkt 6 dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.
- ⁵¹ Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1).
- ⁵² Art. 6b dodany przez art. 1 pkt 7 dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.
- ⁵³ Art. 7 zmieniony przez art. 1 pkt 8 dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.
- ⁵⁴ Art. 8 ust. 2 zmieniony przez art. 1 pkt 4 dyrektywy nr 2004/12/WE z dnia 11 lutego 2004 r. (Dz.U.U.E.L.04.47.26) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 18 lutego 2004 r.
- ⁵⁵ Dz.U. L 50 z 20.2.1997, str. 28.
- ⁵⁶ Art. 8a dodany przez art. 1 pkt 3 dyrektywy nr (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. (Dz.U.U.E.L.2015.115.11) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 26 maja 2015 r.
- ⁵⁷ Art. 9 ust. 5 dodany przez art. 1 pkt 9 dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.
- ⁵⁸ Dz.U. L 326 z 29.12.1969, str. 36.
- ⁵⁹ Art. 11 ust. 3:- zmieniony przez art. 1 rozporządzenia nr 219/2009 z dnia 11 marca 2009 r. (Dz.U.U.E.L.09.87.109) zmieniającego nin. dyrektywę z dniem 20 kwietnia 2009 r.- zmieniony przez art. 1 pkt 10 dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.
- ⁶⁰ Art. 12 zmieniony przez art. 1 pkt 11 lit. a dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.
- ⁶¹ Art. 12 ust. 2 zmieniony przez art. 1 pkt 11 lit. b dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.
- ⁶² Art. 12 ust. 3 uchylony przez art. 1 pkt 11 lit. c dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.
- ⁶³ Art. 12 ust. 3a dodany przez art. 1 pkt 11 lit. d dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.
- ⁶⁴ Art. 12 ust. 3b dodany przez art. 1 pkt 11 lit. d dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.
- ⁶⁵ Art. 12 ust. 3c dodany przez art. 1 pkt 11 lit. d dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.
- ⁶⁶ Art. 12 ust. 3d dodany przez art. 1 pkt 11 lit. d dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r.

r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

⁶⁷ Decyzja Komisji 2005/270/WE z dnia 22 marca 2005 r. ustanawiająca formaty w odniesieniu do systemu baz danych zgodnie z dyrektywą 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 86 z 5.4.2005, s. 6).

⁶⁸ Art. 12 ust. 5 uchylony przez art. 1 pkt 11 lit. e dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

⁶⁹ Art. 13 zmieniony przez art. 1 pkt 5 dyrektywy nr 2004/12/WE z dnia 11 lutego 2004 r. (Dz.U.U.E.L.04.47.26) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 18 lutego 2004 r.

⁷⁰ Art. 17 uchylony przez art. 1 pkt 12 dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

⁷¹ Art. 19:- zmieniony przez art. 1 pkt 6 dyrektywy nr 2004/12/WE z dnia 11 lutego 2004 r. (Dz.U.U.E.L.04.47.26) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 18 lutego 2004 r.- zmieniony przez art. 1 rozporządzenia nr 219/2009 z dnia 11 marca 2009 r. (Dz.U.U.E.L.09.87.109) zmieniającego nin. dyrektywę z dniem 20 kwietnia 2009 r.- zmieniony przez art. 1 pkt 13 dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

⁷² Art. 20 zmieniony przez art. 1 pkt 14 dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

⁷³ Art. 20a dodany przez art. 1 pkt 4 dyrektywy nr (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. (Dz.U.U.E.L.2015.115.11) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 26 maja 2015 r.

⁷⁴ Art. 21:- zmieniony przez art. 3 rozporządzenia nr 1882/2003 z dnia 29 września 2003 r. (Dz.U.U.E.L.03.284.1) zmieniającego nin. dyrektywę z dniem 20 listopada 2003 r.- zmieniony przez art. 1 pkt 8 dyrektywy nr 2004/12/WE z dnia 11 lutego 2004 r. (Dz.U.U.E.L.04.47.26) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 18 lutego 2004 r.- zmieniony przez art. 1 pkt 15 dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

⁷⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁷⁶ Art. 21a dodany przez art. 1 pkt 16 dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

⁷⁷ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁷⁸ Art. 22 ust. 3a:- dodany przez art. 1 pkt 9 dyrektywy nr 2004/12/WE z dnia 11 lutego 2004 r. (Dz.U.U.E.L.04.47.26) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 18 lutego 2004 r.- zmieniony przez art. 1 pkt 5 dyrektywy nr (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. (Dz.U.U.E.L.2015.115.11) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 26 maja 2015 r.

⁷⁹ Załącznik I:- zmieniony przez art. 1 pkt 10 dyrektywy nr 2004/12/WE z dnia 11 lutego 2004 r. (Dz.U.U.E.L.04.47.26) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 18 lutego 2004 r.- zmieniony przez art. 1 dyrektywy Komisji nr 2013/2/UE z dnia 7 lutego 2013 r. (Dz.U.U.E.L.13.37.10) zmieniającej nin. dyrektywę z dniem 28 lutego 2013 r.

⁸⁰ Załącznik II zmieniony przez art. 1 pkt 17 dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r.

(Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

⁸¹ Załącznik III zmieniony przez art. 1 pkt 17 dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r.

(Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.

⁸² Załącznik IV dodany przez art. 1 pkt 18 dyrektywa nr 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r.

(Dz.U.U.E.L.2018.150.141) zmieniającego nin. dyrektywa z dniem 4 lipca 2018 r.